

Kära bröder och systrar,

- Nu så har vi kommit fram till kap 44-48 i vårt studie av Jesaja bok. Denna fantastiska bok som av många kallas evangeliet enligt Jesaja pga. av att den fullkomlig dryper av evangeliet.

Framför oss idag så har vi bland annat profetian om Koresh, perser kungen som har gjort att liberalteologer som inte tror på Gud har sagt att Jesajabok inte kan vara skriven av profeten Jesaja som levde på 700-talet före Kristus.

- Men för oss som tror på Gud och Bibeln som Guds ord så är denna text trosstärkande och ger oss förtröstan på att Bibeln verkligen är Guds ord.

Kapitlena som vi kommer att gå igenom idag lyfter fram en viktig del av Guds egenskaper som är en av de mest hatade, men samtidigt en av de mest älskade av människor idag.

- Det är Guds egenskap som suverän. Alltså att han är allsmäktig och i sin allmakt styr över sin skapelse och att inget sker utan hans tillåtelse.

Redan från barnsben så gör barn uppror mot Guds suveränitet och vill att världen ska kretsa kring dom själva.

- Man vill vara oberoende, man vill vara sin egen gud och styra sin egen värld istället för att underkasta sig Guds suveräna styre.

Kanske det som väcker mest förargelse hos människor när det gäller denna egenskap är att Gud som suverän står över människans vilja.

- Det kvittar vad vi vill eller inte, om Gud har bestämt något så kommer det att ske.

Detta är något som kommer att bli tydligt i vår text för idag när det gäller Israel.

- Även om detta ämne kan vara svårsmält så är det viktigt att vi inte förnekar de verser som t.ex. talar om Guds suveränitet i frälsningen som många gör idag.

Jag hör ofta folk säga till dessa Bibelvesor. En sådan Gud kan inte jag tro på. Vi måste vara försiktiga så att vi inte skapar vår egen gud efter hur vi vill att han ska se ut.

- Samtidigt så är det viktigt att lyfta fram att det i Bibeln inte finns någon motsättning mellan Guds suveränitet och människans ansvar.

De går sida vid sida genom Skriften även om våra små hjärnor har svårt att få dem att gå ihop.

- Men Guds suveränitet är också en av de egenskaper hos Gud som är en av de mest älskade.

Den ger oss tröst i våra svårigheter att ingenting bara sker av en slump, Gud har kontroll.

- Den ger oss förvisning om att Gud är en Gud som förmår att frälsa sitt folk och genom sin försyn leda oss på vår resa mot det himmelska landet.

Den ger oss förvisning i tider som denna när ekonomer och politiker talar om att vi sakta är på väg mot en ekonomisk kollaps i vårt land.

- Gud har allt under kontroll mitt i allt detta. Guds suveränitet ger oss förvisning att inte ens en sparv eller ett hårstrå från våra huvuden faller till marken utan hans vilja (Matt 10:29-31).

Det är han som styr världshistorien samtidigt som han kommer att hålla människor ansvariga för deras brott och synder och detta är viktigt att påminna oss om efter terrordåden i Paris.

- Vi behöver inte frukta, allt är i Guds hand. Låt oss gå till vår text i Jes 44:24 och se hur den uppenbarar Guds suveränitet i en värld av oberoende:

[Bibelläsning]

- ²⁴Så säger HERREN, din återlösare, han som format dig alltifrån moderlivet: Jag, HERREN, är den som har gjort allt, den som ensam har spänt ut himlen och brett ut jorden Vem var med mig?
- ²⁵Jag är den som gör lögnprofeternas tecken om intet och gör spåmännen till dårar, den som låter de visa komma till korta och gör deras kunskap till dårskap,
- ²⁶men som bekräftar sin tjänares ord och fullbordar sina sändebuds råd. Jag är den som säger om Jerusalem: "Det skall bli bebott" och om Juda städer: "De skall bli uppbyggda. Jag skall resa upp deras ruiner."
- ²⁷Jag är den som säger till havsdjupet: "Torka ut! Dina strömmar skall jag låta sina."
- ²⁸Jag är den som säger om Koresh: "Han är min herde, han skall fullborda allt det jag vill. Han skall säga om Jerusalem: Det skall bli uppbyggt, och till templet: Din grund skall bli lagd på nytt."
- 45** ¹Så säger HERREN till sin smorde, till Koresh som jag har fattat vid hans högra hand för att slå ner folken inför honom, lossa bältet från kungars höfter och öppna dörrar för honom, så att inga portar mer är stängda:
- ²Själv skall jag gå framför dig, höjderna skall jag jämna ut. Kopparportarna skall jag spränga och järnbommarna skall jag bryta sönder.
- ³Jag skall ge dig skatter som är dolda i mörkret och hemliga rikedomar, för att du skall inse att jag är HERREN, som kallar dig vid ditt namn, jag, Israels Gud.
- ⁴För min tjänare Jakobs skull, för Israels skull, min utvalde, kallade jag dig vid namn. Jag gav dig ett ärenamn, fastän du inte kände mig.
- ⁵Jag är HERREN och det finns ingen annan. Utom mig finns ingen Gud. Jag spände bältet om ditt liv, fastän du inte kände mig,
- ⁶för att man skulle förstå både i öster och väster att det inte finns någon utom mig. Jag är HERREN och det finns ingen annan.
- ⁷Jag danar ljuset och skapar mörkret, jag ger lycka och skapar olycka. Jag, HERREN, gör allt detta.

⁸Låt det drypa från ovan, ni himlar, må rättfärdighet strömma ner från skyarna. Må jorden öppna sig och ge frälsning som frukt, ja, må den låta rättfärdighet växa upp. Jag, HERREN, skapar detta.

[bön]

I Jes kap 1-39 så adresserade profeten en situation där Jerusalem och Juda hotades av det assyriska riket och där Jesaja har vädjat till folket att förtrösta på Herren och inget annat.

- Som en följd av att man inte har hörsammat Herrens ord så hade Jesaja avslutat denna del i kap 39 med att profetera att folket skulle föras bort i fångenskap till Babylon.

Och det är i denna situation som kap 40-48 utspelar sig där Jesaja i förväg berättar ett budskap för de som skulle komma att hamna i fångenskapen.

- I dessa kapitel så är det två saker som Jesaja poängterar. Först så handlar det om räddningen från fångenskapen tillbaks till Jerusalem.

Men ännu viktigare så belyser Jesaja ett ännu större problem och det är just orsaken till varför man hamnade i Babylon och det var folkets synd.

- Idag så ska vi se hur Jesaja profeterade hur folket skulle frälsas från fångenskapen i Babylon.

Och detta förbereder oss på hur Jesaja i kap 49-55 skulle lyfta fram hur folket skulle bli frälsta från deras synd.

- I just kap 44-48 så lyfts Guds suveränitet fram på ett unikt sätt. Tänk dig för ett ögonblick in i de ursprungliga läsarnas situation som skulle befinna sig i den babyloniska fångenskapen.

Deras tempel och deras städer hade blivit nerbrända, en stor del av befolkningen hade blivit dödad och så hade de blivit utspridda runt om i Babylon som krigsfångar.

- Tänk dig om ISIS hade intagit Sverige och dödat en stor del av vår befolkning och fört oss bort till fångläger Irak och Syrien och så kommer en snubbe och säger att vi ska få återvända och bygga upp landet.

Skulle inte detta låta som osannolikt i våra öron? Det krävde ett gudomligt ingripande.

Det var i denna situation som Israel befann sig:

- Jag vill idag att vi ska lägga märke till tre saker i vår text:
 1. Guds suveränitet i hans folks räddning genom Koresh (44:24-45:25)
 2. Guds suveränitet: I hans dom över avgudarna och Babylon (46:1-47:15)
 3. Guds suveränitet: I hans folks frälsning trots deras upproriskhet (48:1-22)

Låt oss då börja med i kap 44:24-45:25 och se på Guds suveränitet i hans räddning av hans folk genom Koresh.

I denna första del så ser vi tre saker. Guds suveränitet i hans handlande, Guds suveränitet ifrågasatt och Guds suveränitet i frälsningen.

- Ok, I kap 44:24-28 så uppenbaras Guds suveränitet i hans handlande.

I v.24-27 så beskriver Jesaja Guds totala kontroll över världen. Herren är Israels återlösare, han är Israels och hela universums skapare.

- Han gör de falska profeterna och spåmännens tecken och kunskap till dårskap. Men bekräftar sin tjänares ord och fullbordar sina sändebuds råd.

Och sen så kommer de otroliga orden. Om Gud i sin suveränitet har skapat Israel och världen, så förmår han också att göra vad som står i slutet av v.26:

- **Jag är den som säger om Jerusalem: "Det skall bli bebott" och om Juda städer: "De skall bli uppbyggda. Jag skall resa upp deras ruiner."**

Tänk dig in i Judas situation. Dom kom att bli krigsfångar och slavar i ett främmande land och så kommer dessa ord att deras eget land ska bli uppbyggt.

- Lika visst som Herren i v.27 lät havsdjupen torka ut så att folket kunde gå över röda havet lika visst ska han återföra folket.

Men hur? Jo, genom Guds beslut att resa upp Koresh i 44:28-45:5

- V.28 här i kapitel 44 säger: Jag är den som säger om Koresh: "Han är min herde, han skall fullborda allt det jag vill. Han skall säga om Jerusalem: Det skall bli uppbyggt, och till templet: Din grund skall bli lagd på nytt."

Här så nämns Koresh, perserkungen som Gud skulle använda för att besegra det babyloniska riket så att en kvarleva av folket kunde återvända till Jerusalem och bygga upp staden och templet.

- Detta nämner Jesaja förmodligen någon gång i slutet på 700-talet f.Kr. och det skulle dröja ända fram till mitten på 500-talet f.Kr. innan detta skulle gå i uppfyllelse.

Jesaja nämner till och med Koresh vid namn. Är det inte häftigt att Gud i förväg uppenbarade till och med namnet på den som skulle frälsa sitt folk. Detta bevisar att Gud styr världshistorien.

- Den judiska historieskrivaren Josefus berättar för oss att denna text i Jesaja visades för Koresh och när han såg denna text så skriver Josefus att han blev så imponerad av förutsägandet av framtiden att han ivrigt försökte se till att vad som stod här kom att uppfyllas.

En likande händelse ägde rum när Alexander den store av översteprästen blev visad profetian om honom i Daniels bok som ledde till att han skonade Jerusalem.

- Dessa profetior pekar verkligen på Guds suveränitet att han styr världshistorien.

För oss som lever efter att dessa profetior blivit uppfyllda så fungerar det på det sättet att de bygger förtröstan på Gud att han förmår att göra vad han har lovat.

- I GT så kan vi läsa om hur det var dödsstraff för en profet att profetera falskt eller leda bort människor från Gud (5 Mos 18).

Ett sätt att avgöra om en profet var en sann profet var att man såg på de profetior som de profeterade om deras nära samtid.

- Om dessa profetior blev uppfyllda så kunde man lita på att även resten av vad de profeterat skulle ske.

Så när det gäller Jesaja bok så kan vi som lever 2700år efter Jesaja vara förvissade att vad denna bok säger att det verkligen är sant eftersom det som Jesaja sa om det assyriska riket, det babyloniska och om det persiska mediska riket har skett.

- Vi kan också se på de uppfyllda profetiorna från Jesaja om Jesus och därmed så förstår vi att även resten av profetiorna i Jesaja bok som ännu inte har blivit uppfyllda en dag kommer att uppfyllas.

Låt oss nu gå tillbaks till Koresh som blev kallad att se till så Jerusalem och templet blev återuppbyggt.

- I kap 45:1 så tilltalas Koresh av Herren som hans smorde. På Hebreiska så finner vi här ordet Messias.

I GT så var detta en titel som annars användes för Saul, David och de efterföljande davidiska kungarna.

- Men ytterst så väntade folket på Messias med bestämd artikel. För Judarna att höra att Koresh beskrevs som hans Messias var något chockerande.

Var det nu slut på de davidiska kungarna? Gällde inte löftet som Gud hade gett att Messias för alltid skulle regera på kung Davids tron?

- Och till råga på allt så var Koresh en avgudadyrkande hedning. Detta var riktigt stötande för Judarna att läsa.

Kommer ni ihåg vad kap 40-48 handlar om: Det är frälsning från två saker. Först folkets fångenskap från Babylon, men ytterst så adresserar det behovet av något större, frälsning från synden.

- Det är detta som Koresh pekar fram emot. Han är bara en temporär Messias som Gud gav uppdraget att rädda sitt folk ut ur fångenskapen för att återbygga ett jordiskt tempel och föra dem till ett jordiskt Jerusalem.

Och som en temporär Messias så pekar han fram på den verkliga Messias som i kap 49-55 ska frälsa sitt folk från syndens fångenskap och som skulle bygga ett andligt tempel och föra sitt folk in i det himmelska Jerusalem.

- För Koresh så kom Gud att öppna dörrar och spränga koppar portar i v.2.

När det står kap 44:27 att havsdjupet ska torka ut och strömmarna sina så kan hebreiskan här även översättas att djupen ska torka ut och floderna sina.

- Många ser detta som en profetia om hur det skulle gå till när Koresh intog Babylon.

Även om en del ifrågasätter den historiska äktheten i **Herodotos**, en grekisk historieskrivares skildringar av intagandet av Babylon så är det mycket intressant att jämföra dom med denna profetia.

- Igenom Babylon och under dess murar så flöt **floden Eufrat**. Herodotos skriver hur persermederna grävde ett dike och avledde Eufrat förbi Babylon så att floden torkade ut och så kunde soldaterna obehindrat smita in och öppna portarna som vi kan läsa om i kap 45:2.

Är det inte häftigt hur Bibeln uppfylls i historien och hur till och med Gud i sin suveränitet använder namnet på hans tjänare Koresh genom vilket detta skulle utföras.

- Detta är ett exempel för alla att det bara finns en sann Gud som i sin suveränitet styr världen.

Vers 6-7 säger ⁶**för att man skulle förstå både i öster och väster att det inte finns någon utom mig. Jag är HERREN och det finns ingen annan.**
⁷**Jag danar ljuset och skapar mörkret, jag ger lycka och skapar olycka. Jag, HERREN, gör allt detta.**

- Exemplet med Koresh är för att alla ska förstå att Herren är den ende Guden.

I v.7 så är ljus och mörker bilder för det som är behagligt och obehagligt.

- Denna vers har missuppfattats av många som om Gud skulle vara syndens och ondskans upphovsman eftersom t.ex. King James Bibel översätter det hebreiska ordet עַר med ondska.

Det är sant att detta hebreiska ord ofta betyder ondska. Författaren Alec Motyer vars efternamn jag aldrig lyckas uttala skriver:

- Av de runt 640 ggr som detta hebreiska ord förekommer så används det 275ggr i betydelsen av olycka och besvär.

I varje fall så måste kontexten avgöra betydelsen och här så används det i betydelsen av besvär eller olycka som Folkbibeln översätter det med.

I den ursprungliga skapelsen så var allt som Gud skapade gott, inget var ont. Hur menas då med denna vers?

- Folkbibeln lyder: **jag ger lycka och skapar olycka**. Ordet för lycka är שְׁלוֹם som inte bara betyder frid eller fred utan också framgång.

Här så för Jesaja fram att Gud styr både över när vi får möta framgång men också över olycka eller besvär som Israel fick göra under Babylon och Babylon själva kom att få möta under Koresh.

- Alltså är Gud inte ondskans och syndens upphovsman.

Vi har sett hur Gud i sin suveränitet styr mänsklighetens historia och till och med så styr han över när ett land får möta framgång och olycka.

- Och det samma gäller idag. Kanske du blir skrämmd av rykten om ekonomisk kollaps och om risken med ISIS och terrordåd.

I detta så kan du vara förvisad att Gud har kontrollen och att inget sker utan att han tillåter det.

- Det är Gud Fadern som i sin suveränitet reser upp ett folk till doms mot ett annat och det är han som i sin suveränitet reser upp frälsare som räddar hans folk och det är ytterst han som har rest upp Frälsaren med ett stort F nämligen Jesus.

Men Gud han styr inte bara nationer och världshistorien, utan i sin försyn så styr han också omständigheterna i just ditt liv för dig som hans barn för ditt andliga bästa.

- I dom näst kommande verserna så ifrågasätter Israel Guds suveräna handlande och här så kan vi nog alla känna igen oss att vi någon gång har gjort detta.

I Israels fall så handlade det om att hon ifrågasatte Guds sätt att frälsa henne från Babylon genom Koresh en hednisk avgudadyrkande kung.

Jesaja säger i v.9-13 **Ve den som tvistar med sin Skapare, – du, en lerskärva bland jordens lerskärvor! Säger leret till den som formar det: "Vad gör du?" Säger ditt verk: "Han har inga händer?"**

¹⁰Ve den som säger till en far: "Vad avlar du?" och till en kvinna: "Vad föder du fram?"

¹¹Så säger HERREN, Israels Helige, som också är hans Skapare: Fråga mig om det som skall komma. Låt mig ha omsorg om mina söner och mina händers verk.

¹²Det är jag som har gjort jorden och skapat människorna på den. Det är mina händer som har spänt ut himlen, och hela dess här har jag givit befallning.

¹³Det är jag som har uppväckt honom och alla hans vägar skall jag göra jämna. Han skall bygga upp min stad och släppa mina fångar fria, men inte för betalning eller mutor, säger HERREN Sebaot.

- Här så tillrättavisas Israel för att hon tvistar med sin skapare. Kan en lerkärva ifrågasätta krukmakaren?

Eller kan ett barn ifrågasätta sina föräldrar varför hon är född. På samma sätt har vi ingen rätt att ifrågasätta Gud för hans handlande.

- Vi är som Job som måste besinna att Gud är Gud och att han vet bäst.

Det var Gud som reste upp Koresh för Israels räddning antingen de ville det eller ej?

- Paulus han hänvisar till dessa versar i Rom 9 där han talar om Israels utkorelse och Guds rätt att välja.

När det gäller Bibelns undervisning om Guds suveränitet i frälsningen och Guds rätt att välja så vilka är vi att argumentera mot Gud.

- Ofta så finner människor denna Bibelns undervisning om hur Gud har utvalt vilka som ska bli frälsta som stötande.

Men vi måste förtrösta på att Gud vet bäst och att han har allt i sin hand.

- Samtidigt som Gud är suverän i frälsningen så är människan också ansvarig och detta får vi exempel på i resterande versar i detta kapitel.

Här så kommer de som tillber och tillverkar avgudar att komma på skam. Men vi ser också Guds suveränitet i hur både Israel och människor från nationerna kommer att bli frälsta och komma och tillbe i Jerusalem.

- I v.22 och framåt så uppenbaras människans ansvar. **V.22 lyder: Vänd er till mig och bli frälsta, ni jordens alla ändar, ty jag är Gud och det finns ingen annan.**

Det var denna vers som en enkel arbetare läste en snöig söndagsmorgon 1850 då predikanten hade blivit insnöad och inte kunde komma.

- Den enkla mannen visste inte vad han skulle säga så han repeterade flera gånger innehållet i versen på King James engelska: **Se på mig mig och bli frälsta, ni jordens alla ändar, ty jag är Gud och det finns ingen annan.**

Och sen så fick han syn på unge Charles Spurgeon sittandes i kyrkbänken.

- Han pausade och sa, ”unge man du ser mycket eländig ut”. Spurgeon var chokad att någon tilltalade honom från talarstolen.

Men orden gick rätt in i hans hjärta. Och den enkla mannen fortsatte. Och du kommer för alltid att förbli eländig om du inte lyder orden i denna text.

- Med upplyfta händer så ropade han: ”unge man se på Jesus Kristus. Se, se, se och du ska leva. Du kan inte göra något annat än att se och leva”

Och i detta ögonblick så blev Spurgeon frälst. Dessa ord gäller inte bara för Spurgeon, just du har ett ansvar att lyda dessa ord och bli frälst.

- Din synd gör att du förtjänar att straffas i all evighet i helvetet, men den goda nyheten är att Jesus har tagit syndares som digs straff när han dog på korset.

Lyd orden i denna text: Vänd dig bort från din synd till Gud och bli frälst. Tro att Jesus dog och uppstod för dig.

- Efter att ha sagt att bara HERREN JHVH är Gud och att det inte finns någon annan så står det i v.23-24 att alla knän ska böja sig och varje tunga ge honom sin ed.

Paulus tillämpar denna text på Guds dom i Rom 14:11 då alla ska böja sina knän och varje tunga bekänna Gud och i Fil 2:10-11 att i Jesu namn alla knän ska böja sig och alla tungor bekänna att Jesus är HERREN. Alltså att han är JHVH Gud.

- Alla kommer att bekänna det, men för många så kommer det att vara för sent.

Det som avgör var man kommer att spendera evigheten är om man nu i livet bekänner Jesus som Herren, alltså som Gud.

- På domens dag så kommer alla att få böja sina knän och bekänna att Jesus är Gud. Då kommer alla att få erkänna hans suveränitet.

Vänta inte, vänd dig till honom och underordna dig honom som Herre över ditt liv. Omvänd dig och tro evangeliet att han dog och uppstod för dig.

- Underkasta dig hans herravälde och styre.

Vi har nu sett Guds suveränitet i hans folks räddning genom Koresh (44:24-45:25)

- Låt oss gå vidare och i kap 46-47 och se Guds suveränitet: I hans dom över avgudarna och Babylon.

Parallellt med Guds frälsning i Skriften så ser vi också Guds dom. Samtidigt som Gud kommer till sitt folks räddning så kommer Gud också till hans fienders dom och det är detta vi ser i kap 46-47.

- Först ut att dömas är Babylons avgudar. Här så nämns avgudarna Bel och Nebo.

I den Babylonska mytologin så var bel som betyder herre far till Nebo som betyder att tala eller att profetera.

- Texten här dryper av ironi. I kapitlen innan så har Jesaja bevisat att det bara är Gud som i förväg berättar och förutbestämmer vad som ska ske och att det bara är han som är Herre.

Och här så måste både Bel och Nebo böja sig för den verkliga Herren, himmelens och jorden skapare.

- Vid nyår varje år så firade man i Babylon en högtid där dessa avgudar lass på djur och bars fram till ett tempel.

Och Jesaja beskriver dessa avgudar som en börda som folket gick och bar omkring på. Men i v.3-4 så har Herren lagt kvarlevan av Israel på sig och burit dem ända från modersskötet.

- Och han lovar att han ska bära dem ända till deras ålderdom.

Vilken kontrast. Babels gudar var en börda för folket som de fick bära vilket kom att föra dem in i fångenskap.

- För kvarlevan av Israel så var det istället Gud som bar dem. Vilken skillnad. Babylonierna fick bära sina gudar, men Israel blev buren av den ende sanne Guden

Dessa människogjorda gudar kan inte frälsa dess folk. De blir burna och kan inte gå. Ropar någon till dem kan de inte svara och rädda dem.

- På samma sätt är det med alla människogjorda gudar i vår tid. För människor idag så är inte avgudarna gjorda av trä eller metall utan de är allt som får ta Guds plats i våra liv.

Detta är döda gudar som inte kan frälsa. Därför så blir vi och Israel i v.8 uppmanade. Kom ihåg detta och fatta mod! Tag det till hjärtat ni överträdare.

- Till skillnad från Bel och Nebo som blev dömda och måste böja sig så är Herren, Gud den ende Guden.

Nebo som betyder att tala eller att profetera hade inte förutsagt guds handlande och Bel som betyder att vara herre var ingen sann suverän Herre som förmådde att frälsa men i v.9-10 så kommer de underbara orden:

⁹Kom ihåg det som har hänt i det förgångna, ty jag är Gud, och det finns ingen annan Gud, ingen som jag. ¹⁰Jag förkunnar från början vad som skall komma och långt i förväg det som inte har skett. Jag säger: Mitt beslut skall gå i fullbordan, allt vad jag vill kommer jag att göra.

- Gud är den sanne Herren som har handlat i det förgångna och det är han som från början förkunnar vad som ska komma.

Han kommer i sin suveränitet att låta sitt beslut gå i fullbordan, allt vad han vill kommer han att göra.

- Och här i kontexten så handlar det om hur han i v.11 kommer att resa upp Koresh till att verkställa Guds beslut.

Så samtidigt som avgudarna döms så frälser också Gud sitt folk.

- Näst ut att dömas är babylonierna själva i kap 47. När Jesaja profeterade detta så var Babylon ingen supermakt.

Men när Judarna omkring 100år senare kom att föras bort i fångenskap så hade Babylon blivit ett enormt rike och uppfyllelsen av denna profetia kunde lätt kännas som otänkbar.

- Men i sin suveränitet så såg Gud till att den uppfylldes. För det första så ser vi i v.1-5 Babylons fall.

Hur hon skulle förlora sin tron och sätta sig i stoftet och avkläddas i skam, in i slaveri.

- Sen i v.6-10 så uppenbaras orsaken till detta. Här så har vi på nytt Guds suveränitet och människans ansvar precis som i Jesaja 10 som handlar om Assyrien så hade Gud i sin suveränitet rest upp Babylon till doms för sitt folk.

Men som utförare av Guds dom så kom Babylon inte att utföra den på ett rättfärdigt sätt.

- Hon visade inget förbarmande och lät sitt ok ligga tungt på gamla.

Så vi har både Guds suveränitet i hur han reser upp Babylon till doms för Israel, men också hur han håller Babylon ansvarig för hennes handlade och i sin suveränitet kommer att döma henne.

- Det är Gud enligt Dan 2:21 som tillsätter och avsätter kungar. Och det är han som håller dem ansvariga för deras handlande.

Ytterst så kom Gud att döma Babylon för dess stolthet. Hon trodde för evigt att hon skulle vara en drottning och i v.8 och 10 så använder hon två gånger orden som bara ska tillämpas på Gud: "Jag och ingen annan"

- Hon var hög på sig själv och hade gjort sig själv till en gud. Stolthet handlar om att oguda Gud.

Att ta hans plats och den ära som bara han är värd och det var detta som Babylon hade gjort.

- Genom Bibeln så är Babylon en symbol på uppror mot Gud som går tillbaks till Babels torn och som vi kan se genom hela Bibeln fram till Uppenbarelseboken då upprorets Babel den värld som står emot Gud på nytt kommer att falla.

Denna text påminner oss om att Gud kommer att döma allt stolt och all upproriskhet mot honom.

- I oss själva så kan vi omöjligt undvika Guds dom. Och så var det för Babylon.

Här i kap 47 så uppmanas hon hånfullt att söka hjälp i sina besvärjelser och trolldom, bland sina astrologer som spådde i stjärnorna men det kommer inte att hjälpa.

- Alla hennes bundsförvanter kommer att lämna henne och det finns ingen tillflykt. Gud kommer att se till att hon döms.

V.11 säger: ¹¹**Därför skall olycka komma över dig, och du skall inte veta varifrån den kommer. Fördärv skall falla över dig, du skall inte kunna avvärja det. Plötsligt skall ödeläggelse komma över dig, när du minst anar det.**

- Domen var oundviklig och hon kunde inte avvärja fördärvet som väntade.

Det samma gäller var och än som förskatar Gud som i sin stolthet vill hålla fast vid sin synd och sitt uppror mot Gud.

- En dag så kommer vi alla dö och sedan dömas som Heb 9:27 talar om och i oss själva så kan vi inte avvärja fördärvet som väntar.

Det är mycket intressant för ordet som här används för att avvärja כִּפְרָה i v.11 oftast översätts med att bringa försoning.

- Detta ord betyder att blidka och att tillfredsställa Guds vrede.

Babylon skulle inte kunna avvärja och tillfredsställa Guds vrede över deras synd.

- Och det samma gäller dig om du står emot Gud i din synd.

Men mina vänner jag har en mycket god nyhet för er denna dag hur just du kan bestå inför Gud på domens dag. Om hur det kommande fördärvet kan avvärjas.

- Till skillnad från Babylon som inte kunde blidka och tillfredsställa Guds vrede så finns det en som har gjort det, Jesus Kristus den väntade Messias.

Han tog på sig Guds vredes straff för alla som omvänder sig och tror på honom.

- Om du vänder dig bort från din upproriskhet och stolthet och förtröstar på att Jesus har dött och uppstått för dig så har Jesus i ditt ställe tillfredställt Guds vrede och avvärjt fördärvet så att du för all evighet kan njuta av gemenskap med honom.

Vi har nu sett Guds suveränitet i hans folks räddning genom Koresh och hans suveränitet i hans dom över avgudarna och Babylon.

- Låt oss nu avslutningsvis i kap 48 se Guds suveränitet i hans folks räddning, trots deras upproriskhet.

Första ordet i detta kapitel är nyckelordet för hela kapitlet och det är hör.

- Genom hela kapitlet så repeterar Gud detta ord som på hebreiska har en nyans av att lyda.

Gud vädjar till sitt folk att lyssna till honom. De var uppkallade efter Jakob, Israels namn och efter den heliga staden. De bekände sig till Israels Gud men inte i sanning och rättfärdighet.

- Här så befinner de sig i Babel i troslöshet och upproriskhet precis så som vi alla var en gång.

Men sen så kommer det fantastiska i v.3 och framåt: Att Gud i sin suveränitet väljer att kliva in i situationen.

- Han börjar först med att uppenbara hur han i förväg pga. Israels hårdhet hade låtit henne få veta om hans handlande och sen så hade hon fått se hur detta hade gått i uppfyllelse som vid uttåget ur Egypten.

Detta för att hon inte skulle tro att hennes avgudar har gjort detta. Men sen i v. 6 så låter han henne höra om nya ting vilket syftar på frälsningen från fångenskapen i Babylonien.

- Varför räddade då Gud Israel trots hennes trolöshet och att hon var en överträdare från moderlivet? Svaret får vi i v.9-11:

⁹Men för mitt namns skull håller jag tillbaka min vrede, för min äras skull är jag långmodig, så att du inte blir utrotad. ¹⁰Se, jag har luttrat dig, men silver har jag inte fått. Jag har provat dig i lidandets ugn. ¹¹För min egen skull, ja, för min egen skull gör jag det, ty hur skulle jag kunna låta mitt namn bli ohelgat? Jag ger inte min ära åt någon annan.

- Räddningen är inte grundad i Israel utan i Gud själv. I hans suveränitet så håller han tillbaka sin vrede så att hon inte blir utrotad.

Han hade provat henne genom lidandets ugn i fångenskapen i Babylonien men hon var fortfarande trolös.

- Varför räddade han då henne? Jo, för hans namn skull att det inte skulle bli ohelgat.

Guds namn hade blivit vanärat bland hedningarna genom Israel som man kan läsa om i Hes 36:20-23.

- Så varför han skulle rädda Israel ur fångenskapen var pga. hans eget namn för att bevisa sig helig bland Israel inför hedningarnas ögon.

I detta så vädjar han till Israel att höra. Dels vad han har gjort i historien men också hur han i sin suveränitet ska utföra sin vilja på Babel genom den man som Herren älskar som här syftar på Koresh.

- Han försäkrar sitt folk att han kommer att rädda dem. Men vi vet att bara en kvarleva kom att räddas.

Och i v.16 så kommer uppmaningen igen till Israel: ¹⁶**Kom hit till mig och hör detta: Jag har från första stund talat helt öppet. När tiden kom att något skulle ske, då var jag där. Och nu har Herren, HERREN sänt mig och sin Ande.**

- Dom blir kallade att komma till Herren och att lyssna till hans budskap och sen så kommer några intressanta ord.

Och nu har Herren, HERREN sänt mig och sin Ande. Vem är det som talar här? Är det profeten? Nä, jag tror inte det.

- Alla andra gånger när det talas om Anden i Jesaja så handlar det om Messias (11:2, 42:1; 61:1). Messias som i Jes 53 beskrivs som den lidande tjänaren.

I kapitlet efterden text så är det också tydligt att det är Herrens tjänare, Messias som talar.

- Kapitel 48 avslutas med den dubbla utgången. Herren önskar att Israel hade lyssnat på hans bud.

Då skulle frid flyta fram som en ström och din rätt som havets vågor. Om hon bara hade lyssnat till honom så skulle hennes avkomma vara som sanden precis som löftet som Abraham hade fått och folket skulle varit oräkneliga som sandkornen.

- Men hon hade inte lyssnat: Och nu vädjar Herren till henne att hörsamma hans ord och dra ut från Babel.

Om hon bara lyssnar och lyder hans ord så ska hennes frid flyta fram som en ström.

- Men om inte så säger vers 22 att det inte finns någon frid för den ogudaktige.

Här så har vi den dubbla utgången och människans ansvar tydligt uppenbarad. Himmel och helvete står på spel.

- Kommer du att hörsamma Guds ord eller kommer du att hålla fast vid ogudaktighet?

HeartCrymissionären Gennady Mikhailov från Sibirien levde tidigare ett hårt liv som rockbands gitarrist och beskrev hur hans högmodiga hjärta var ett stort hinder som skapade mycket problem i hans liv.

- En kväll så kom han hem från att ha repat med bandet. Han var full och hamnade i ett gräl med sin fru.

Han låste in sig i köket och åt sin middag för sig själv. På väggen så hängde en liten almanacka med bibelverser och kommentarer för varje dag. Denna var en gåva från några kristna.

- Han glömde ofta att uppdatera den under flera veckor och såg nu att den inte var uppdaterad.

Mikhailov reste sig upp och gick fram till almanackan för att ta bort några av bladen men just Jesaja 48:18 fångade hans uppmärksamhet:

- **“O, att du hade lyssnat på mina bud! Då skulle frid flyta till dig som en ström och din rätt som havets vågor.”**

Han läste om och om ingen versen och förstod att Gud kallade honom till omvändelse.

- Mikhailov böjde sina knän och bad Gud att förändra hans liv och hjärta och från den stunden så blev hans liv förvandlat.

Han försonades med sin fru, övergav sin syndiga livsstil och idag så tjänar han Herren genom evangelisation och församlingsplantering.

- Gud i sin suveränitet hade krossat hans hjärta och fört honom till sig och allt genom denna enkla vers.

Förakta inte vad Gud kan göra genom bara en Bibelvers. Han förmår att frälsa genom den mest otänkbara Bibelvers precis som han gjorde med Spurgeons och Mikhailovs.

- Men ansvaret ligger på oss.

Må vi hörsamma orden från Jes 45:22 och Jes 48:18 som Spurgeon och Mikhailov kom till tro genom:

Vänd er till mig och bli frälsta, ni jordens alla ändar, ty jag är Gud och det finns ingen annan.

“O, att du hade lyssnat på mina bud! Då skulle frid flyta till dig som en ström och din rätt som havets vågor.”